

II

(Vorbereidende besluiten)

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Advies over het voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende tiende wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lid-staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽¹⁾

(90/C 112/01)

De Raad heeft op 6 december 1989 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 6 februari 1990 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Beltrami.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 274e zitting (vergadering van 28 februari 1990) het volgende advies uitgebracht, dat met een ruime meerderheid van stemmen (één onthouding) is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. De onderhavige ontwerp-richtlijn is de tiende wijziging van Richtlijn 76/769/EEG inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten. Doel van het voorstel is bij te dragen tot een betere bescherming van mens en milieu en tot een beter functioneren van de interne markt door in alle lid-staten identieke beperkingen op te leggen.

1.2. Deze ontwerp-richtlijn heeft betrekking op de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van cadmium en cadmiumverbindingen, en sluit daarmee aan op het in april 1987 door de Commissie ingediende actieprogramma ⁽²⁾ tegen de verontreiniging van het milieu door cadmium en de daarbij behorende resolutie, die de Raad op 25 januari 1988 heeft goedgekeurd ⁽³⁾. In deze resolutie worden de hoofdlijnen aangegeven van een beleid waarmee de verontreiniging van het milieu door cadmium moet worden teruggedrongen.

1.3. In de onderhavige ontwerp-richtlijn wordt voor de eerste maal met een globale strategie ingespeeld op de noodzaak om op het vlak van de industriële

toepassingen alle aspecten te regelen. Eerst is daarbij onderzocht:

- hoe het eindverbruik over de verschillende industrietakken is verdeeld, en welke daarvan de voornaamste verbruikers zijn,
- waar alternatieve oplossingen mogelijk zijn,
- waar uit veiligheidsoverwegingen en met het oog op de betrouwbaarheid van de produkten uitzonderingen moeten worden gemaakt.

1.4. Het Comité merkt op dat de landbouw momenteel niet onder de regeling valt, hoewel ook deze sector bodemverontreiniging veroorzaakt. Het stelt vast dat volgens de voornoemde resolutie van de Raad de bodemverontreiniging door cadmium gericht moet worden teruggebracht. De Commissie is voorts bezig met de uitwerking van een programma ter bewaking van verontreiniging door zware metalen en onderzoekt welke maatregelen met het oog op de harmonisering van metingsmethoden moeten worden getroffen. Het Comité ziet het desbetreffende initiatief van de Commissie tegemoet en hoopt dat aldus snel controlemaatregelen kunnen worden goedgekeurd.

1.5. De richtlijn geldt niet indien andere, specifieke voorschriften van kracht zijn (zie b.v. de richtlijn over speelgoed, waar in bijlage 2 bepalingen over het cadmiumgehalte zijn opgenomen) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 309 van 8. 12. 1989, blz. 11.

⁽²⁾ COM(87) 165 def.

⁽³⁾ PB nr. C 30 van 4. 12. 1988, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 187 van 16. 7. 1988.

Er bestaan immers reeds meer dan 20 EG-verordeningen en -richtlijnen waarin de andere aspecten van de problematiek rond de verontreiniging door cadmium worden geregeld, zoals:

- luchtverontreiniging afkomstig van de industrie (Richtlijn 84/360/EEG),
- grenswaarden voor het cadmiumgehalte in afvalwater (Richtlijn 83/513/EEG),
- grenswaarden voor het cadmiumgehalte in de bodem en in het slib van waterzuiveringsinstallaties (Richtlijn 86/278/EEG),
- verbod op het gebruik van cadmium en cadmiumverbindingen in cosmetica (Richtlijn 76/768/EEG),
- bescherming van werknemers tegen de gevaren van blootstelling aan chemische agentia (Richtlijn 80/1107/EEG), enz.

Voor andere maatregelen zijn tot nog toe slechts voorstellen ingediend. Een voorbeeld is de ontwerp-richtlijn inzake batterijen, waarover het Comité reeds advies heeft uitgebracht⁽¹⁾.

1.6. Op grond van de gegevens over de omvang van het cadmiumverbruik is de onderhavige ontwerp-richtlijn in drie toepassingsgebieden onderverdeeld:

- pigmenten,
- stabilisatoren,
- oppervlaktebehandeling,

die ieder op verschillende wijze worden benaderd:

- bij pigmenten betreft de regeling het materiaal dat wordt gekleurd,
- bij stabilisatoren heeft de regeling betrekking op de gestabiliseerde produkten of artikelen, en
- in het geval van oppervlaktebehandeling gaat het om bepaalde sectoren of toepassingen.

1.7. Om duidelijk af te bakenen welke produkten onder de richtlijn vallen en om een betere controle op de toepassing mogelijk te maken, wordt in de ontwerp-

richtlijn voor de eerste maal (waar mogelijk) de gecombineerde nomenclatuur gebruikt⁽²⁾.

1.8. In de richtlijn wordt tenslotte bepaald dat deze na 7 jaar met het oog op de ontwikkeling van kennis en techniek op het gebied van vervangingsprodukten voor cadmium zal worden herzien.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het bovenstaande in aanmerking genomen, stemt het Comité in grote lijnen in met de onderhavige ontwerp-richtlijn houdende 10e wijziging van Richtlijn 76/769/EEG met betrekking tot cadmium.

2.2. Het Comité ziet de richtlijn als een verdere stap voorwaarts in het kader van de samenhangende strategie die in het EG-actieprogramma tegen de verontreiniging van het milieu door cadmium is uiteengezet. Een strategie om de door cadmium veroorzaakte milieuverontreiniging geleidelijk terug te brengen, is volgens hem neergelegd in de Resolutie van de Raad van 25 januari 1988.

2.3. Het Comité stelt vast dat om veiligheidsredenen en ter wille van de betrouwbaarheid van de produkten bepaalde uitzonderingen worden gemaakt, maar dringt er daarbij wel op aan dat de sociale partners bij de praktische uitwerking van de vraag, wanneer dergelijke uitzonderingen nodig zijn, voldoende worden betrokken.

2.4. Het in de resolutie van de Raad van 25 januari 1988 aangegeven beleid dient volgens het Comité te worden voortgezet. Onderzoek naar en ontwikkeling van alternatieve oplossingen dienen te worden ondersteund en zijn overigens reeds op gang gekomen.

2.5. Het Comité zou graag zien dat het onderzoek tevens wordt uitgebreid naar andere sectoren van waaruit verontreiniging van het milieu door cadmium ontstaat en waarvoor nog geen regelingen bestaan.

2.6. Het Comité stemt ermee in dat de toestand voor de sectoren die onder de onderhavige richtlijn vallen, over zeven jaar aan de hand van een Commissie-rapport en met het oog op de verdere ontwikkeling van de kennis en de technologieën op het gebied van vervangingsprodukten voor cadmium, opnieuw wordt bezien.

Zo kunnen nieuwe beoordelingscriteria in aanmerking worden genomen en kunnen verdere mogelijkheden worden gevonden om Resolutie 88/C 30/01 van de Raad in praktijk te brengen.

⁽¹⁾ PB nr. C 23 van 30. 1. 1984, PB nr. C 230 van 10. 9. 1981, PB nr. C 90 van 5. 4. 1983, PB nr. C 60 van 26. 7. 1973, PB nr. 297 van 28. 11. 1979 en PB nr. C 194 van 31. 7. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 256 van 7. 9. 1987.

- 2.7. Het Comité dringt er tevens op aan dat de sociale partners bij de beoordeling van de resultaten en bij de vaststelling van nieuwe activiteiten voldoende inbreng krijgen.

Gedaan te Brussel, 28 februari 1990.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
Alberto MASPRONE

Advies over het ontwerp-besluit van de Raad betreffende de aanvaarding door de Europese Economische Gemeenschap van een besluit/aanbeveling van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) over de controle op de grensoverschrijdende bewegingen van gevaarlijke afvalstoffen

(90/C 112/02)

De Raad heeft op 11 december 1989 besloten, overeenkomstig artikel 130 S van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het bovengenoemde ontwerp.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 6 februari 1990 goedgekeurd. Rapporteur was de heer van Dam.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 274e zitting (vergadering van 28 februari 1990) het volgende advies uitgebracht, dat met meerderheid van stemmen bij 1 onthouding is goedgekeurd.

1. Het Economisch en Sociaal Comité verwelkomt het voorstel van de Europese Commissie tot aanvaarding door de Gemeenschap van een OESO-besluit/aanbeveling over de controle op de grensoverschrijdende bewegingen van gevaarlijke afvalstoffen.
2. In dit document wordt de ratificatie en de spoedige toepassing aanbevolen van het op 22 maart 1989 door een aantal bij de OESO aangesloten landen (waaronder alle EG-lid-staten behalve Ierland, dat wel het voornemen heeft zulks te doen), alsook door de Gemeenschap te Bazel ondertekende Verdrag.
3. Gelet op de rol van de lid-staten en van de Gemeenschap bij de ondertekening van het Verdrag ligt de goedkeuring van het voorgestelde besluit c.q. aanbeveling in de rede. Ook gezien de inhoud van het Verdrag adviseert het Comité de Raad aan het voorstel van de Commissie gevolg te geven.

Gedaan te Brussel, 28 februari 1990.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
Alberto MASPRONE
